

Christus Koning

Lc. 21, 5-19

Inleiding

Beste mensen, we vieren vandaag het hoogfeest van Christus Koning. En als het over koning gaat of koninkrijk dan zou je kunnen zeggen: dan komen we thuis, daar weten we wel iets van. We wonen immers zelf in een koninkrijk. We hebben zelf een koning: Willem Alexander, maar ook in de nabije omgeving hebben we koning Philip of koning Charles in Engeland of we kunnen nog iets verder de grens over kijken. We zien dan koningin Margareta in Denemarken en als we op die manier naar het koningschap, aan een koninkrijk denken, dan zitten we wellicht zo slecht nog niet, want dan gaat het over democratische landen die parlementair geregeerd worden en waar de koning vaak een ceremoniële betekenis heeft.

Maar niet overal op de wereld is dat zo. Kijken we wat verder weg naar Brunei bijvoorbeeld of de Verenigde Arabische Emiraten, of Saoedie Arabië, dan zien we een heel ander soort koningschap met veel gezag en vaak dwang vanuit de koning: ‘dictatuur’ noemen we dat.

Over welk koningschap hebben we het vandaag als het gaat over Christus’ koningschap. Op welke manier is hij dan Heerser van het heelal of is hij juist meer dienend en democratisch? Hoe staat het in de lezingen vandaag? We horen een stukje over de zalving van David tot koning en het gaat over Christus, de Koning die gekruisigd wordt. Laten we ons daar in deze viering op bezinnen.

Preek

‘Heer denk aan mij als Gij in uw koninkrijk bent’ en Jezus antwoordt: ‘heden nog zult gij met mij zijn in het paradijs’. Maar de vraag die wij aan het begin van deze viering stelden: ‘wat is dat dan voor een koninkrijk?’, blijft nog steeds staan. Moeten we denken aan een koninkrijk zoals we dat hier in West-Europa kennen, democratisch, parlementair, geregeerd? Met een koning als Willem Alexander of Philip in België? Of moeten we misschien toch meer aan een autocratisch en van bovenaf geregeerd koninkrijk denken, zoals in Saoedie Arabië? Ik mag van het laatste hopen dat dat niet zo is, maar om het duidelijk te krijgen, kijken we wellicht toch het beste naar de lezingen van de Schrift van vandaag.

Als we vooraan beginnen, de eerste lezing uit het boek Samuel, zien we dat David tot koning gezalfd wordt, maar de oplettende toehoorder zal weten dat dit de tweede keer is dat David tot koning wordt gezalfd. De eerste keer namelijk werd hij, geboren en woonachtig in Bethlehem, (David van Bethlehem, u kent hem uit het kerstverhaal), als achtste van acht broers van het veld gehaald waar hij de schapen aan het hoeden was om gezalfd te worden door de profeet Samuel. Al zijn

zeven oudere broers waren niet geschikt geacht door God en zijn profeet. Maar hij, de jongste, de schapenhoeder werd wel geschikt geacht en gezalfd en nu in het verhaal van vandaag horen we hoe die David opnieuw gezalfd wordt. Daar zit natuurlijk een verhaal tussen.

David is opgegroeid verder, hij is schildknaap geworden onder koning Saul, krijgt zelfs voor zijn heldendaad met Goliath diens wapenuitrusting toegeworpen, maar die is hem te groot en te zwaar. David doet het op zijn eigen manier, maar wordt wel een machtig krijgsman en daarmee uiteindelijk ook een concurrent voor koning Saul. En nu, nu is het zover dan Saul gestorven is en de stammen komen met hun vertegenwoordigers opnieuw bij elkaar in Hebron en zalven David daar opnieuw tot koning. Wat voor een koning is hij dan: vreedzaam, geliefd, populair? Nou dat laatste in ieder geval, al was het alleen al voor al die heldendaden en strijd die hij geleverd heeft door de jaren heen.

Maar verder in het verhaal kennen we een David die een groot paleis bouwt, kennen we een David die z'n handen niet helemaal thuis kan houden, denk aan het verhaal van Batseba, we zien dus een David die wel degelijk zijn ogen en zijn hoofd en zijn handen gericht houdt op dingen als macht, status, rijkdom. Laat dat nou net die drie dingen zijn die we nog heel goed kennen uit het begin van het kerkelijk jaar, toen Jezus in de woestijn was en daar beproefd werd door de duivel. Heerschappijen en koninkrijken kreeg hij voorgehouden door die duivel. Eigenlijk dus macht, status en rijkdom, maar Jezus verwierp ze allemaal. Hij gaat voor het Rijk van God en wat dat Rijk van God dan is, leren we als we verder wandelen door dat evangelie. Daar zien we dat Jezus zich inzet voor de naasten, voor de minsten, de zieken, de zwakken, de buitengesloten: die staan op de eerste plaats. Het Rijk van God is dus een heel ander verhaal. Mensen die buiten staan, of het nou door een handicap is of door onhandige handelingen, zoals Zacheus de tollenaar, allemaal krijgen ze van Jezus een nieuwe kans: Hij vergeeft ze. Ook de medegekruisigde die naast Hem hangt, die de ander berispt en zegt: 'die Jezus hier tussen ons in die heeft niets misdaan' en vervolgens aan Jezus vraagt: 'Heer denk aan mij', geeft daarmee aan dat hij tot inkeer is gekomen en Jezus vergeeft hem door te zeggen: 'heden nog zul je me met Mij zijn in het Paradijs.

Als we dat bij elkaar optellen en we kijken bovendien naar wat Paulus vandaag over Jezus en zijn koningschap en koninkrijk zegt in de tweede lezing dan horen we Paulus daar zeggen dat we ons moeten verzoenen, steeds opnieuw, God zal zich met ons met elkaar verzoenen, als we ons met Hem verzoenen en dan ontstaat, om te komen tot dat Rijk Gods, een soort nieuw trio van gedachten dat we mogen volgen, van handelen, van levensstijl, zou je bijna mogen zeggen, namelijk: we moeten vergevingsvol, vergevingsgezind zijn, we moeten mensen met elkaar verzoenen en zelf ons verzoenen met God, zodat God zich met ons kan verzoenen en bovenal moeten we de naastenliefde bedrijven. Dat is een begin maken met het Rijk Gods, nu al, hier, maar ook straks, over de grenzen van de

dood heen. Want daar is Christus voor ons gestorven, daar heeft Hij een plaats voor ons bereid, daarom mogen we dat Rijk Gods zo het paradijs noemen, zodat we bij God mogen zijn. Mogen dat zijn waar we ons in ons menselijk, in ons christelijk bestaan steeds opnieuw op voorbereiden en mee bezig houden. Amen

Henry Vermeulen, diaken